

ють «зони укриття», куди не зможуть запливати великі риби.

Важливо дотримуватись чистоти — мати окремий інвентар для кожної водойми, обробляти його дезінфікувальними розчинами, стежити за якістю води та швидко видаляти загинувших особин.

Правильно налаштована полікультура зменшує евтрофікаційний тиск, сприяє циркуляції поживних речовин і може бути комунікаційним зв'язком між бізнесом і природоохоронними ініціативами.

Полікультура «раки + риба» в Україні має значний потенціал для підвищення економічної ефективності та екологічної стійкості аквакультури. Ключем до успіху є збалансовані щільності, достатня кількість укриттів, контроль гідрохімічних показників, чіткі годівельні протоколи, розділення функціональних зон, суворі біобезпека та дотримання правових вимог. За таких умов система забезпечує стабільне виробництво двох товарних груп, покращення якості водного середовища та стійкість господарств до ринкових коливань.

ЛІТЕРАТУРА

1. Шекк П. В., Бургаз М. І. Аквакультура прісноводних і морських риб, молюсків і безхребетних (відтворення і вирощування, світовий досвід) : навчальний посібник. Ч. 1. Одеса : Одеський державний екологічний університет, 2022. 147 с.
2. Шекк П. В., Бургаз М. І. Аквакультура прісноводних і морських риб, молюсків і безхребетних (відтворення і вирощування, світовий досвід) : навчальний посібник. Ч. 2. Одеса : Одеський державний екологічний університет, 2023. 150 с.
3. Кузьменко Л. М., Петренко Д. В. Профілактика захворювань у рибництві // Ветеринарія і рибництво. 2020. № 3. С. 15—23.
4. Багнюк В. М., Гальчинський В. Т. Вирощування риби у ставкових господарствах. Житомир : Полісся, 2018. 180 с.

УДК 639.3.06

ВИКОРИСТАННЯ БІОФЛОКІВ У ВИРОЩУВАННІ ГІДРОБІОНТІВ

Р. В. Сидорак, fireflyrvs@gmail.com, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова, м. Одеса

В. П. Корольчук, korolcukvladimir57@gmail.com, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова, м. Одеса

Сучасна аквакультура потребує інноваційних підходів, які підвищують ефективність виробництва та зменшують негативний вплив на навколишнє середовище. Одним із перспективних підходів є застосування технології біофлоків, що ґрунтується на використанні мікробних спільнот для утилізації органічних залишків у воді та формуванні додаткового кормового ресурсу. Біофлоки створюються завдяки інтенсивній аерації та підтриманню оптимального співвідношення вуглецю і азоту, що стимулює розвиток гетеротрофних бактерій і планктонних організмів. Це дає змогу зменшити витрати на корми, стабілізувати якість води та підвищити продуктивність систем замкненого водопостачання. Актуальність дослідження визначається потребою у впровадженні екологічно безпечних і економічно вигідних технологій у вирощуванні риби, ракоподібних та інших гідробіонтів [1].

Використання біофлоків у вирощувальних системах позитивно впливає на якість води та продуктивність гідробіонтів. Сформовані мікробні спільноти ефективно переробляють залишки кормів і продукти метаболізму, що знижує концентрацію токсичних сполук (аміаку, нітритів), підтримує стабільний рівень розчиненого кисню та забезпечує належне середовище для росту та функціонування гідробіонтів.

Біофлори також відіграють роль природного джерела поживних речовин: вони містять білки, жири, вітаміни та пробіотичні мікроорганізми. Це дозволяє знизити витрати на комбікорм на 20–30%, підвищити виживаність молоді та пришвидшити темпи росту. Найбільшої ефективності технологія досягає у вирощуванні креветок, тилapia, коропових риб і річкових раків в умовах УЗВ [2].

Таким чином, біофлок-технологія поєднує економічні переваги з екологічними, забезпечуючи сталий розвиток аквакультури. Водночас, її застосування потребує суворого контролю гідрохімічних параметрів, достатньої інтенсивності аерації та належного рівня технологічного управління.

Застосування біофлоків у вирощуванні гідробіонтів є ефективним способом підвищення продуктивності та екологічної стійкості аквакультури. Технологія забезпечує зменшення витрат на корми, покращення якості води й підвищення виживаності організмів завдяки формуванню додаткового кормового ресурсу [3].

Її впровадження є найдоцільнішим у системах інтенсивного вирощування, особливо в УЗВ та спеціалізованих господарствах з культивування креветок, тилapia, коропових риб і ракоподібних. Для отримання високих результатів необхідно забезпечувати оптимальну аерацію, підтримувати баланс вуглецю та азоту у воді й систематично контролювати гідрохімічні показники [3].

Застосування біофлоків є перспективним інструментом для оптимізації економічних показників і підвищення екологічної надійності аквакультури України.

ЛІТЕРАТУРА

1. Біофлок — сучасна аквакультурна технологія. URL : <https://surl.lt/mmdmkv> (дата звернення : 07.10.2025).
2. Технологія біофлокуляції: практичне застосування. URL : <https://surl.li/uatqbl> (дата звернення : 07.10.2025).
3. Що таке система біофлок? URL : <https://surl.li/unnlzk> (дата звернення : 07.10.2025).

УДК 639.371.5

ОСОБЛИВОСТІ ВИРОЩУВАННЯ СУДАКА (*SANDER LUCIOPERCA LINNAEUS*, 1758) В УМОВАХ РЕЦИРКУЛЯЦІЙНОЇ АКВАКУЛЬТУРИ ТА ТРАДИЦІЙНОЇ СТАВОВОЇ ПОЛІКУЛЬТУРИ

А. В. Сівер, siverandrey12@gmail.com, Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ

О. С. Поплавська, poplavska.work@gmail.com, Державна установа «Методично-технологічний центр з аквакультури», м. Київ